

VARIETATI

Extracția hidromecanică a cărbunelui

La 100 m adâncime sub orașul Essen (R.F.G.) s-a dat recent startul — după experimente care au durat cinci ani — la extracția pe cale hidromecanică a cărbunelui. La acest sistem, tunul de apă însoțescie cîrcanul pneumatic și freza de cărbune. Chiar și buciți de stîncă se sfărâmă sub presiunea jetului concentrat de apă, a cărui viteză o atinge aproape pe cea a sunetului, lovindu-se de stratul de cărbune cu o presiune de 100 at. ceea ce corespunde unei forțe de 500 pînă la 700 CP. Avantajul acestui noi metode constă în aceea că nu se mai folosesc praful și astfel se exclude prinoșitatea temutei silicoze. O dată cu apa se scurg și cărbunii și stîrcii care sînt apoi triați într-un punct central, tot subteran.

PĂDUREA FINLANDEZĂ

Peștele țara pădurii ar fi ca un țar fără țară. Acest vechi proverb este îndrăgit de toți finlandezii ca o dovadă a ocotei țării. Între altele, peste 70 la sută din teritoriul ei reprezintă un imens rezervor de „aer verde”, ceea ce face ca Finlanda să se situeze pe locul al treilea în Europa, după Uniunea Sovietică și Suedia. De altfel, în țara scandinavă a legea rezervă, care este un copac trebuie să planteze din nou loc. În loc de a organiza caștările stabilii și bogățiile ei forestiere lemnul continuă să fie baza economiei naționale. Orășelele, așezate în preajma locurilor sau rîurilor, se ocupă cu prelucrarea lemnului.

Pădurea este un adevărat prieten al finlandezilor: prilec pentru a se apleca la locuri, rădăcini, bogății. Pădurea este locul pentru Finlanda. Celebra hirtie finlandeză, mobilierul finlandez, bucuria de călătoria lor mai...

N. B.

LA OGHLINDĂ

FOTBALUL SAU LUPTLE DE COCOȘI ?

dată, iar stema „soccer”-ului brazilian a comunicat că, după campionatul din Mexic, abandonă fotbalul.

Fapt este că, în ultimul timp, tot mai mulți sportivi (torseadores, cum sînt numiți în Brazilia), decepționați de fotbal, sînt răsuși de hipodromuri și de cursele hipice, de terenurile de tenis și alte locuri, unde nu se joacă fotbal. Recentul campionat al luptelor de cocoși din orașul Salvador a fost pentru mulți o „nouă descoperire”. El a stîrnit mare vîlvă în rândul amatorilor de sport mai ales că la aceste lupte de cocoși se fac pariuri.

În ce măsură acest campionat al cocoșilor a alinat pasiunile se poate vedea și din faptul că prețul unui exemplar bun din acesti „gladiatori” cu pîntec” a atins înainte de începerea campionatului suma de 500 dolari, în timp ce un cocoș învins s-a vîndut imediat după campionat, sub cinci do-

lari. Pariurile au ajuns pînă la 250 dolari, mai mari chiar și decît cele puse vreodată de cineva pentru un gol al lui Pele.

Campionatul a durat cinci zile și cinci nopți fără întrerupere. „Intrecerile” s-au desfășurat în cîteva „mici arene” sau construcții la Salvador, oraș situat la 1.600 km nord-est de Rio de Janeiro. Pentru întrecerea cocoșilor dresați au fost aduși nici mai mult, nici mai puțin decît 600 „lupători cu pene”. Aceștia erau însoții de antrenori și, bineînțeles, de „torseadores”. Au avut loc 200 de întreceri în cursul cărora în „mici arene” și-au pierdut viața 20 de cocoși.

Hotelurile din orașul Salvador erau nelămpărate pentru numărul mare de spectatori, iar locurile la hotel și biletele de intrare au fost rezervate cu săptămîni înainte, la fel ca pentru întîlnirea echipei lui Pele cu reprezentativa Angliei de pe stadionul „Maracana” din Rio de Janeiro.

Campionatul a fost cîștigat de un cocoș din statul Bahia în care se află și orașul Salvador. Îndată ce au aflat acest rezultat, crescătorii de cocoși de rasă din mai multe regiuni ale Braziliei au cerut slăpînpului „celui mai norocos cocoș” al...

S. M.

NASUL MUZICAL

Hermann Walter, din Reichlingen, lângă Konstanz (R. F. a Germaniei), este fără doar și poate singurul cîntăreț de flaut din lume care scoate sunete nu cu ajutorul gurii, ci al nasului. El interpretează cu virtuozitate melodii de muzică distractivă introducîndu-și flautul în... nara dreaptă și, pentru a demonstra că nu trîșează, fumcăză în același timp o țigareță.

VARIETATI

CRONICĂ RIMATĂ

DA

În Petroșani e foarte bine: Plină giroav, ca-n plină toamnă. Astfel că zîmbesc ori și cine Ia... una mică se îndeamnă. La calceala, ori la „Mînăre!” Chiar la „Te-Te” și la „Carpați!” Prin plouă ce e toamnă cert! Rîndu clienții, nepoștii. Vin tinerii să se deslețe. Prin plouă, cușina subîrît. Băieți frumoși și mușierî. Lin, „troșcoavă” la... izbîrî. Iar tetele, cu gesturi terî. Cîntăreții, aple mușierî. În rîmul muzicii moșterî. Vin din viața să mai gîrî. Și pînă în vîrstă, cu mușierî. După un spîrî și o calce. Se dur urgent la... trimîrî. Să spuîd cunoscuții „DA”.

Ruselin MURESANU

Metrou de 156 km

La Washington s-a început construirea noului metrou care, conform proiectului, va avea o lungime totală de 156 kilometri. Rețeaua va fi însoțită de carulți capabile să dezoare 170 km pe oră și să transporte anual în condiții optime de confort aproximativ 200 milioane de pasageri. Prima parte a sistemului urmează să fie dată în folosință în anul 1972, iar întreaga lucrare va fi terminată în 1980.

Realizarea construcției va costa aproximativ 2,5 miliarde de dolari.

VARIETATI

„Caietul cineașilului pe 1970”

Sub titlul „Caietul cineașilului pe 1970”, Casa Filmului a Asociației cineașilor din România a scos de sub tipar prima noastră enciclopedie cinematografică.

Autorii înserază scurte biografii însoțite de fotografii alb-negru ale unor actori de film români și străini, consemnează opiniile ale cineașilor de notorietate mondială privind viitorul celei de-a 7-a arte și prezintă ultimele invenții, inovații și alte noutăți în tehnica cinematografică. Lucrarea cuprinde liste detaliate ale filmelor românești, artistice și documentare, premiate la festivalurile internaționale în decursul anilor, o filmografie la zi a regiilor nostri, tabele cu producția națională de filme în perioada 1949-1969. Rubrici interesante, cum ar fi cele care se referă la filmele românești care au realizat cel mai mare număr de spectatori (însoțite de datele respective), producțiile studioului București care au rulat în străinătate în 1968-1969 (cu titlurile lor și numele țărilor care le-au achiziționat) sau liste cu filmele preferate de publicul românesc acum 3-4 decenii, completează plăcut paginile volumului. Un chestionar de cultură cinematografică, o listă a celor mai bune filme din lume, tabele cu numărul filmelor de lung metraj produse în lumea întreagă în ultimii ani și cu cele care au realizat cele mai mari încasări pe piața mondială susțin, de asemenea, atractivitatea lucrării.

De real ajutor pentru cei interesați este calendarul complet al Festivalurilor cinematografice internaționale din anul acesta, calendarul festivalurilor permanente și istoricilor celor mai importante confruntări cinematografice mondiale. Pe parcursul citorva pagini sînt grupate referințele făcute, cu diverse prilejuri, de figuri ilustre ale literaturii la adresa marilor figuri ale ocranului.

Lucrarea, adevărată enciclopedie de buzunar, mai conține și alte materiale cu caracter documentar, interesante și utile atât marilor publiciști și criticii și croniceștilor de film.

Volumul este însoțit de un calendar al cineașilului pe anul 1970.

(Agepres)

INDUSTRIA FALSURILOR ÎN ARTĂ

For preferați. Nu întâmplător, cei mai falșificați artiști sînt maestrii secolului XX, cei din generația de mijloc, care au avut cel mai mult cerut pe piața și la prețurile cele mai mari: Corra, De Chirico, Sironi, Morandi, Casorati, Rosci, De Pisis, Soffici, Tosi, Campigli, Mafai, Guttuso și Celerini. Sute de opere false, puse pe numele acestora și ale altor artiști renumiți, au fost vîndute pe piață și vîndute ca autentice.

Anul acesta, la Palermo, un cunoscut traficanț de opere de artă a fost găsit mort, strîbt lîngă un vîd. Să fie oare acesta modul în care încheie între ei societățile vînzătoare de falșuri de artă? În cazul în care și în acest domeniu se utilizează metodele Mafiai, înseamnă că îndrăznela contrafacției de opere de artă trebuie să existe în toate țările lumii. Și într-adevăr, se calculează că cifra de afaceri este de peste un miliard de lire anual. Cronica cotidiană a vînzărilor abundă în episoade de șantaj în jurul acestor furturi.

Psihoza falșurilor s-a cuprins pe toți, fără nici o deosebire, de la marii colecționari pînă la celulele obișnuite, care doresc să-și dezoare casa cu o lucrare de artă. Nu există aproape niciun artist care să nu fie răpădărit de opera „de autor”, fie chiar și un desen, și nu-și pună întrebarea dacă este sau nu autentic. Alți de bine lucrați falșificații, incit unora auză să li inducă în eroare chiar pe artiștii falșificați. Există o serie întreagă de sisteme pentru a vînde drept autentice opere falșificate, ceea ce face ca puținii cumpărători să se mai îndreptă în lîmbul de autenticitate pus de o gîlărie de artă calificată să în asigurările date de critici sau de membrii familiei artistului: cărtăria îi aparține opera. De prea multe ori s-a dovedit că și aceste dovezi de autenticitate sînt false. De prea multe ori specialiștii, ce nu pot fi suspecționați ca lucrînd împreună cu falșificații, au ajuns la concluzii diferite de cele reale privind autenticitatea unei lucrări de artă contemporane.

(din „Avanti”)

Finala Festivalului național de teatru 1969

La București, sub auspiciile Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, a început finala festivalului național de teatru 1969, amplă manifestare artistică destinată să pună în valoare realizările oamenilor de teatru, să constituie un rodnic schimb de experiență între colectivele scenele dramatice din întreaga țară. În acest scop, începînd din luna octombrie, o comisie prezidată de artistă emerită Dina Cocca, vicepre-

ședinte al Asociației oamenilor de artă din instituțiile teatrale și muzicale, a vizitat 70 de spectacole și recitaluri actoricești prezentate în lazele zonale ale festivalului, care s-au desfășurat în orașele Timișoara, Iași, Brașov, Cluj și Craiova. Chiar din această etapă preliminară s-au dovedit întrucîtva dezbaterile pe care le-a purtat juriul din decembrie, de utilizarea lui pentru colectivele participante.

Leit-motivul de toamnă

Dar, după momentul euforic care cuprinde în primul rînd laureatului și apoi cercurilor literare, același leitmotiv tulbură în fiecare an acest eveniment cultural al toamnei: pariziene: contestația. Cine și ce este contestat? Contestații au fost chiar în rîndul membrilor juriului, sau al laureatilor, și protestele lor s-au ridicat împotriva existenței înseși a premiilor literare sau a naturii și modului în care sînt atribuite.

În fiecare toamnă, cinci premii simbolice asigură o vînzare substanțială unui număr de cinci titluri, ce aruncă uitarea asupra celorlalte române ale anului; cinci premii decernate de cinci juri compuse din autori sau directori de editori, juriu imbuabile care nu se reînnoiesc decît prin cooptare în caz de deces sau demisie a unui din membri. Aceasta este sistemul francez, contestat astăzi, în momentul în care tradiția mai îndrăgită se dovedește a fi depășită de aluziun mare de cărți, a căror valoare trece neobservată din pricina numărului redus de premii disponibile.

Retrospectivă literară

De altfel, obiectul disputei — existența premiilor literare — nu este chiar atât de nou. Este semnificativ faptul că trei dintre cele patru mari premii au apărut ca o replică la precedentele. Juriul Femina s-a constituit în 1904 ca o reacție la compoziția exclusiv bărbătească a juriului Goncourt, creat în 1903. Renaudot, al cărui juriu este compus din ziarști, a apărut în 1926 ca o reacție la comodatatea ju-

pe anul 1951 pentru cartea „Le rivage des Syrtes”. Grație refuzului, dar numele său rămîne înscris pe lista premior.

În 1968, Louis Aragon demisionează din același juriu în semn de protest pentru alegerea cărții „Fructele țerții” a lui Bernard Clavel.

În jurul anilor '60, Dominique Aury demisionază din juriul Femina, preferînd competența juriului Femina, iar în 1966 alegerea juriu cunoaște tripla demisie a scriitorilor Nathalie Sarraute, Claude Roy și Marguerite Duras.

...Și cele ale apărătorilor

„Nu, ripostează Alain Bosquet (laureat al premiului literar pe anul 1965), suprimarea premiilor — presupunînd că acest lucru ar fi posibil — ar însemna deconstrucția literaturii, dezintellectualizarea maselor, și mai mult, ar însemna să se militeze împotriva literaturii într-întreg, alt înșurtriva celor slabe, cit și a celor de călărie”.

De altfel, o campanie de acest gen ar fi de la bun început fără efect. Este suficient să se înțelegă natura sau cineașilul scriitorului, și la scurt timp s-ar auzi despre apariția unui nou premiu literar.

Soluția cea mai potrivită, consideră Alain Bosquet, ar fi reimpresăntarea juriilor. Ar fi cu totul inoportun să se dea totuși uitării marile descoperiri pe care le-au făcut în trecut aceste premii literare, mult contestate astăzi. Bănuș, premiul „Goncourt” a impus în viața literară nume ca Duhamel, Proust, Malraux, Beauvoir, Gary, Vaillant, Replica sa — premiul „Femina” — în lupta pe Romain Rolland, Bernanos, Saint-Exupéry, „Renaudot” și a făcut notorii pe Marcel Aime, Louis Aragon, Maurice Bulet, iar „Apterașie” pe Marceau Lenoux.

Și ar fi și mai inoportun să se reunească înseși la aceste critici care sînt și ele o caracteristică a vieții culturale franceze.

Eugenia CRISTEA

MOMENT CULTURAL PARIZIAN

Un articol publicat recent de Jacqueline Piatier în ziarul „Le Monde”, în care autoarea propunea ca unică soluție desfășurarea premiilor literare, a provocat o avalanșă de răspunsuri la această idee cu totul ieșită din comun. La cîteva zile, același ziar publică o anchetă în care, slături de punctele de vedere ale adepților sau contestatorilor acestor premii, încerca să facă un studiu comparativ al sistemului de premiere din diferite țări. Principala hîbă a sistemului francez, conchide la sfîrșitul studiului ziarul, constă în exagerat de strînsa legătură care există între juriu și editori, această din urmă reunind în exerciție o influență mult prea mare asupra alegerii laureatului.

În curînd, la cinema „Republica” — Petroșani „Crăciun cu Elisabeta”

O scenă din film

DESPRE CULTURĂ, TIMP LIBER ȘI ÎNCĂ CEVA...

Am ales — pentru a cunoaște o activitate culturală la săptămână, pe care să o putem prezenta ca exemplu în ce privește aportul ei la educarea tineretului — orașul Lupeni. Ni-l recomandăm faptul că, în acest oraș, trăiesc și muncesc mii de tineri, al căror număr trădează, prin sine, o mare capacitate organizatorică, o mare bogăție de idei ce nu așteaptă decât să fie valorificate.

De la lovarășul Aurel Bilelea, prim-secretar al comitetului orășenesc U.T.C. am aflat multe despre activitățile ce au avut loc, în Lupeni, cu o săptămână înainte de ziua noastră. Am aflat astfel că elevii claselor a IX-a au invitat la reuniunea din ziua de sâmbătă, 22 noiembrie, un conducător de întreprindere și un inginer, care le-au vorbit despre fabrica în care lucrează. Reuniunea a fost continuată apoi cu tombola.

Lupeni nu există nici o zi la sfârșit de săptămână, în dreptul căreia să nu fie inserată vreo acțiune în calendarul de activități și-a spus, lucrând cum s-ar spune, la toată locului. Nici în această zi (29 noiembrie) pentru tinerii de la mină nu s-a întreprins nimic. Și, după cum aveam să aflăm, acestora nu li s-a oferit nimic nici în ziua următoare, duminică 30 noiembrie. Nimeni altceva în afară de ceea ce le oferea clubul (cu activități după cum am amintit, restîns) și... orașul. Dorința de a sta de vorbă, tinerii s-au căutat, totuși, unii pe alții, și așa ca întotdeauna, s-au întâlnit în locurile obișnuite: mai puțin la cafețerie, mai puțin la restaurant, iar cei mai mulți care nu au găsit locuri nici la cafețerie și nici la restaurant, s-au mulțumit cu promena din centrul orașului, după care s-au îndreptat înspre casele lor, mulțumind la săptămâna de muncă ce li s-a oferit.

Deși, comitetul orășenesc U.T.C., împreună cu comitetul coordonator de la mină, se preocupă de organizarea activității de producție a utעיștilor, de soluționarea unor probleme majore ale organizației. Comitetul orășenesc nu trebuie să se limiteze însă numai la activitatea exploatarea miniere, neglijând alte organizații. În dorința lor de a satisface unele cerințe (la mină, aceea a educației profesionale și politice, iar în oraș aceea a diversificării activității), ambii factori au scăpat din vedere o îndatorire care era, poate, cel mai greu de realizat. Dacă în ultimele două săptămâni nu s-au organizat acțiuni culturale-distractive pentru tinerii de la mină, acest fapt își găsește explicația și în neparticiparea tinerilor la astfel de acțiuni, întreprinse anterior. Acesta neparticipare își găsește, la rândul ei, explicația în faptul că acțiunile la care au fost invitați tinerii mineri, nu au reușit să-i cucerească, să le strănască interesul. A organiza acțiuni interesante, care să-i atragă pe tineri, a găsi cele mai vii forme de educare, nu e de loc ușor. Dar e realizabil. Atât comitetul coordonator, cât și cel orășenesc, dispun de experiență în acest domeniu. Cu puțin efort, cu pasivitate, impletind ingeniozitatea cu modesta dolare de care dispun — așa cum au făcut animatorii activității clubului minier — ei vor putea realiza un pas înainte în educarea tineretului, în intensificarea activității culturale-distractive a tinerilor mineri, activitate pe care dorim să o prezentăm cit mai curînd, ca exemplară.

Ce loc ocupă organizarea acțiunilor distractive pentru tinerii mineri în programul de activități al Comitetului orășenesc U.T.C. Lupeni?

...brie, un interesant concurs despre, ce știu și ce nu știu ei privind comportarea în societate. Concursul a fost, de asemenea, continuat cu dans... Alți elevi de la Grupul școlar minier, au participat la un simpozion unde tema expusă — creșterea producției de cărbune în Valea Jiului — le-a reținut fără îndoielă atenția. Activități culturale-distractive asemănătoare au mai avut loc la „Viscoza”, la liceu (aici, circa 80 de liceeni sînt angrenați în vîltoarea unor repeliții care ne îndreptărează să bînuim organizarea unor frumoase distracții într-un viitor apropiat), precum și în alte organizații de tineret.

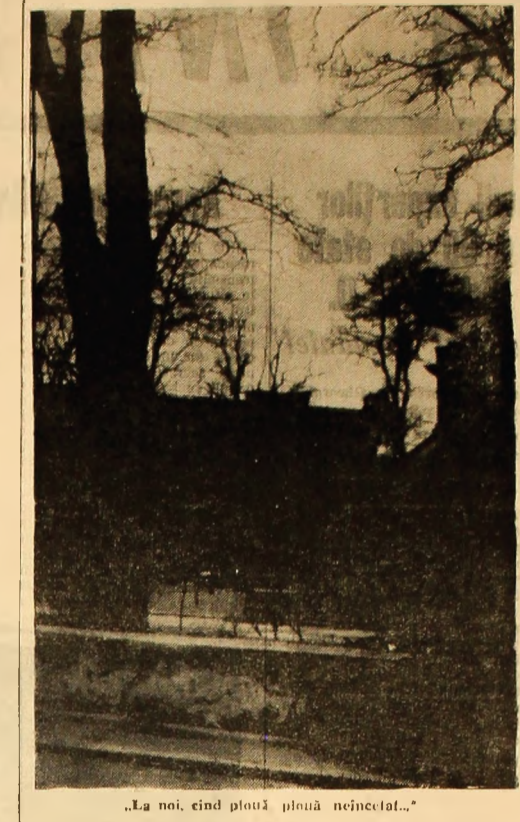
Da! pentru tinerii de la mină? În săptămîna precedentă vizitei noastre, adică în zilele de sîmbătă 22 și duminică 23 noiembrie, nu s-a organizat nici o acțiune. Am vrut să participăm, alături de tinerii mineri, în ziua cînd ne aflam la Lupeni, (29 noiembrie) la vreo acțiune cultural-distractivă. Entuziasmul nostru (bazat pe convingerea cu care am plecat de acasă, că în

Almanahul „Scînteia” 1970

Fabrică de frigidere la Găești

Abonați-vă la ziarul „Steagul roșu” pentru anul 1970

Cînd se minimalizează pericolul accidentării...

„La noi, cînd plouă plouă neînecat...”

Material rezidual decontaminant din nămolul apelor curgătoare

Ing. Iosif REMETE, Inspector șef adjunct al Inspectorii județene pentru protecția muncii Deva — Petrosani

TV program for Dec 11, 1969. Includes items like 'Deschiderea emisiunii', 'Pauză', 'Fihu serial', etc.

Radio program for Dec 12, 1969. Includes items like 'Program muzical de dimineață', 'Concert de primăvară', etc.

Filme section for Dec 12, 1969. Lists movies like 'Petroșani' and 'Aninoasa'.

Vremea section for Dec 12, 1969. Discusses weather conditions and temperature.

Pronoexpres section for Dec 12, 1969. Lists prizes for a contest.

Prinoexpres section for Dec 12, 1969. Lists prizes for a contest.

Prinoexpres section for Dec 12, 1969. Lists prizes for a contest.

Prinoexpres section for Dec 12, 1969. Lists prizes for a contest.

Prinoexpres section for Dec 12, 1969. Lists prizes for a contest.

Prinoexpres section for Dec 12, 1969. Lists prizes for a contest.

SPORT section: Din opt echipe — patru merg mai departe. Report on a sports event.

LUPTA section: Gheorghe Grigore, vicecampion la juniori. Report on a wrestling match.

LUPTA section: Pronosticul nostru la concursul Pronosport nr. 50 din 14 decembrie 1969. Lists various sports events.

ARBITRII — PRIMII LA START section: Report on ski judges and the start of a season.

